

udarbejdet, paa 4,200,000 Kr., og selve Grundbeløbet, som fremkom efter Skala-beregningen, blev i Sammenligning med Beregningen efter den gamle Skattelov kun forøget med ca. $\frac{1}{4}$ Million; altsaa var der kun $\frac{1}{4}$ Million til Dækning af et Under-skud paa omkring 4,200,000 Kr. Derfor var det ganske nødvendigt straks næste Aar at anvende de 20 pCts Forhøjelse, som Loven hjemlede os uden Foretagelse af nyt Valg. Det indbragte ca. 1,250,000 Kr. Der var altsaa endda ikke Balance, og indtil vi kom op paa den nu-værende Skattesats, Grundbeløbet plus 40 pCt., har det ikke været os muligt at føre Husholdningen paa den Maade, vi ønsker at gøre, nemlig ved Aar efter Aar at foretage passende Afskrivning paa Ejendomme og Anlæg, der tjener almindelige kommunale Formaal, Afskrivning paa Skolebygninger, Hospitaler o. lign., altsaa Institutioner, som ikke giver Indtægt, en Afskrivning, som paa det Budget, der for Tiden forhandles, repræsenterer et Beløb af omtrent 1 Mill. Kr. om Aaret. Derfor har det for mig i hvert Fald ikke været uventet, at det vilde blive nødvendigt at gaa til disse Overskridelser, og det vil af Hensyn til en fornuftig Husførelse være nødvendigt at komme den Vej ud, som her foreslaas, saaledes at Københavns Kommune faar samme Raaderum som de øvrige Kommuner med Hensyn til Skatteansættelse. Der er jo Ting nok, som forbyder og forhindrer, at man gaar længere op end højst nødvendigt.

I Anledning af den Bemærkning om Forstaaelsen af Bestemmelsen i næstsidste Stykke i Loven, som det ærede 9de kongevalgte Medlem (Trier) rejste, og hvorom han stillede Forespørgsel til Ministeren, skal jeg gøre opmærksom paa, at hvis Bestemmelsen er uklar, falder Uklarheden tilbage paa Fællesudvalget indenfor Kommunalbestyrelsen. Den er optrykt ganske enslydende med dens Affattelse i den Indstilling, Fællesudvalget har afgivet til Ministeren for at faa dette Lovforslag fremsat, men det kan aldrig være nogen Skade til allerede paa dette Tidspunkt at faa tydeliggjort, hvorledes den højtærede Minister vil fortolke Bestemmelsen. Den hidtil bestaaende § 27 har jo givet Anledning til Fortolkninger, som ikke alle har været lige lette at knuse, naar man maalte dem med Ordlyden af Paragraffen. Derfor erkender jeg, at det kan være nyttigt at faa fuld Klarhed, førend den nu foreslaaede Paragraf bliver vedtaget.

Med disse Bemærkninger skal jeg til-

lade mig at henstille, at Lovforslaget nyder hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Der er formentlig ingen Anledning til at komme tilbage til, hvad der har været forudsat, da man vedtog Loven om Indkomstskat for København. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) mente, at man forudsatte, at man som Regel vilde blive staaende ved Grundbeløbet, og at man kun rent undtagelsesvis skulde benytte de 20 pCts Tillæg. Det er meget muligt, at det har været Opfattelsen i hvert Fald hos nogle ærede Medlemmer, men jeg maa tilstaa, at jeg er meget forbavset over, at man kunde have denne Opfattelse, da man dog ellers har været klar over, at man for samtlige Landets øvrige Kommuner maatte forudsætte, at der fremdeles vilde komme en Stigning i Skatterne, hvad man havde mange Aars Erfaring for, at der havde været — for Landets øvrige Kommuner er der jo Adgang til jævn Stigning indenfor hver Valgperiode med $\frac{1}{4}$ af det sidst vedtagne Budgets Skatteindtægt. Men enten nu det ene eller det andet har været Forudsættningen, er i hvert Fald Kendsgæringen den, som det ærede Medlem selv gjorde opmærksom paa, at det har vist sig, at det ikke alene har været en Nødvendighed at benytte de 20 pCts Tillæg, men at man fremdeles endogsaa har maattet gaa ud over dem og derfor har afholdt et Valg og ikke har nogen Sandsynlighed for hverken at kunne nøjes med Grundbeløbet eller de 20 pCts Tillæg, som man i 1910 fastslog som værende den Bevægelsesfrihed, Kommunalbestyrelsen havde uden nye Valgs Afholdelse. Jeg har derfor ikke haft nogen Betænkelighed ved at foreslaa det, som der indenfor Kommunalbestyrelsen har været Enighed om. Det ærede Medlem brugte, hvis jeg hørte ham rigtigt, i sin Omtale af de Fortolkninger, jeg har været nødt til at give af den gældende Lovs § 27, den Vending, at jeg havde fastslaaet, at naar der holdtes et Skattevalg i Slutningen af en Valgperiode, gjaldt den Procent, hvorom Valget havde drejet sig, ikke mere end det første Aar i den nye Valgperiode. Det er ikke en korrekt Gengivelse af, hvad jeg i mine Skrivelser har i hvert Fald ment at give Udtryk. Det er en Selvfølge, at hvis man holder et Skattevalg i Slutningen af en Valgperiode, vil den Procent, som ved dette Valg bliver fastsat, være gældende hele den følgende Valgperiode, medmindre